

DOŚWIADCZAJĄCY (4) *part praes act*

doświadczający (3), **doświadczając** (1); doświadczający *BudBib, CzechRozm*; doświadczający : doświadczając *WujNT* (1 : 1).

o *jasne*; -wiad- (3), -wiad- (1); -wiad- *BudBib, CzechRozm*, -wiad- : -wiad- *WujNT* (1 : 1); -czaj- (3), -czaj- (1); -czaj- *CzechRozm, WujNT* (2); -czaj- *BudBib*.

sg *m N* doświadczający (1), doświadczając (1) *WujNT* 2. *Cor* 8/8. \diamond *G* doświadczając(e)go (1). \diamond *f N* doświadczającą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. doświadczać.

Podający próbie, próbujący, badający; śledzący, dociekający; comprobans Vulg; investigans PolAnt [czego, kogo] (4) : BudBib Prov 20/27; A w Chrystufie zaś/ iest podobieństwo Oycá bącznego/ á mądrze dżiatek íwych chuci y miłości doświadczáiącego. CzechRozm 237v; Nie mowieć iáko rofkázuiąc: ále przez ítáránie innych/ y wálzey wrodzoney miłości doświadczáiąc [comprobans]. WujNT 2. Cor 8/8.

W przeni (1) : Iest pokufá [...] grzech przywodząca/ którą Pan Bog nikogo nie kusi: y iest pokufá wiáry doświadczáiąca/ którą Pan Bog człowieká kuśić raczy. WujNT 787.

Cf DOŚWIADCZAĆ